

Nr 376

Av herr Nilsson, Ferdinand, om vissa ändringar i kungörelsen om älgavgifter m. m.

Enligt kungörelsen den 1 juni 1951 (nr 298) om älgavgifter m. m. skall med visst undantag för älg som fälles inom riket betalas en av Kungl. Maj:t för varje jaktår bestämd avgift av lägst 15 och högst 100 kr. Inom varje län skall av avgifter för älgar som fällts inom länet bildas en fond för reglering av älgskador.

Ersättning ur fonden utgår endast för reglering av skador som älg förorsakat å växande eller å avmejad men ej inbärgad gröda samt å fruktodling eller annan trädgårdsodling som drives i förvärvssyfte. Innehavare av bruksdel med mer än 20 hektar odlad jord eller mer än 200 hektar annan jord får i regel ej komma i åtnjutande av sådan ersättning.

Värderingen av uppkomna skador sker genom av länsstyrelsen för olika trakter utsedda gode män. Ersättning till dessa gode män för resor liksom dagersättning utgår emellertid ej av älgskadefonden utan betalas av den som drabbats av skadegörelsen. För många mindre väl ställda jordbrukare i skogstrakter är det fråga om icke obetydliga olägenheter, vållade av upprepade, med tämligen jämna mellanrum återkommande, mindre skador. Småbrukare har oftast få och arrendatorer i regel inga möjligheter att genom jakt på älg bereda sig ersättning för de förluster som förorsakas av dessa vilda betesdjur som våldgästar särskilt åkrar i skogskanten. I synnerhet när det gäller skador, som i och för sig kan betraktas som mindre, men som ofta återkommer, är det fråga om både besvär och kostnader att få skador värderade, förorsakade av djur som andra får jaga. Goda skäl synes tala för att de som drabbas av skadegörelsen inte skall bära kostnaden för att få skadorna värderade.

Likaså synes det motiverat att arrendatorer av något större jordbruk än 20 hektar åker, som ej har jakträtt å fastigheten och sålunda saknar möjlighet att därigenom hålla sig skadeslösa för att få vara med och uppföda jordägaren-jakträttsinnehavarens älgar, lika väl som innehavare av något mindre bruksenheter som kanske har det bättre ställt, skall ha rätt att erhålla ersättning ur älgskadefonden för uppkommen sådan skadegörelse.

Under åberopande av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t göra framställning om utarbetande och framläggande inför riksdagen av förslag till ändrade bestämmelser i kungörelsen den 1 juni 1951 (nr 298) om älgavgifter avseende dels att kostnaderna för värdering av älgskador skall betalas ur fonden för reglering av sådana, dels att brukare (arrendator) av jordbruk med mer än 20 hektar åker, som ej har jakträtt på fastigheten, måtte på samma villkor som innehavare av mindre jordbruk erhålla ersättning för inträffade älgskador.

Stockholm den 27 januari 1959

Ferdinand Nilsson